

- 2) *Sprawy połączone T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV zostają skierowane do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.*
- 3) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 listopada 2013 r.
— Rada Unii Europejskiej przeciwko Fulmen,
Fereydounowi Mahmoudianowi, Komisji Europejskiej**

(Sprawa C-280/12 P) (¹)

(Odwołanie — Środki ograniczające przyjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek umotywowania zasadności środka)

(2014/C 45/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian (przedstawiciele: A. Kronshagen i C. Hirtzberger, avocats), Komisja Europejska (przedstawiciel: M. Konstantinidis, pełnomocnik)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: J. Beeko i A. Robinson, pełnomocnicy, wspierani przez S. Lee, barrister), Republika Francuska (przedstawiciele: E. Ranaivoson i D. Colas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T439/12 i T-440/10 Fulmen i Mahmoudian przeciwko Radzie, którym sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81) i rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających

wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) — Szczególne środki ograniczające przyjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Naruszenie prawa — Błąd w ocenie — Ciężar dowodu

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 listopada 2013 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte —
Portugalia) — Maria Albertina Gomes Viana Novo i in.
przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP**

(Sprawa C-309/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa 2002/74/WE — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Instytucje udzielające gwarancji — Ograniczenie obowiązku spłaty przez instytucje udzielające gwarancji — Roszczenia z tytułu zaległego wynagrodzenia, które stały się wymagalne na ponad sześć miesięcy przed wszczęciem sądowego postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości pracodawcy)

(2014/C 45/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Norte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias, Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Strona pozwana: Fundo de Garantia Salarial, IP

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Central Administrativo do Norte — Wykładnia art. 4 i 10 dyrektywy Rady z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23) — Ograniczenie obowiązku zapłaty instytucji gwarancyjnych — Uregulowanie krajowe ograniczające obowiązek zaspokojenia wierzytelności, które stały się wymagalne w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wszczęcie postępowania upadłościowego względem pracodawcy — Stosowanie tego samego ograniczenia w wypadku wniesienia skargi do sądu pracy o ustalenie wysokości nieuregulowanych wierzytelności w okresie sześciu miesięcy po dacie wymagalności wierzytelności

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r., należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu niegwarantującemu roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia, które stały się wymagalne na ponad sześć miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, nawet wówczas, gdy przed rozpoczęciem tego okresu pracownicy wnieśli przeciwko swojemu pracodawcy postępowanie sądowe celem ustalenia kwoty tych wierzytelności i ich przymusowej egzekucji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Minister Finansów przeciwko MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Sprawa C-319/12) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 132–134 i 168 — Zwolnienia — Usługi edukacyjne świadczone przez podmioty prawa prywatnego w celu zarobkowym — Prawo do odliczenia)

(2014/C 45/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 132 ust.1 lit. i), art. 133, 134 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Przepisy krajowe przewidujące, niezgodnie z dyrektywą, zwolnienie z podatku VAT usług edukacyjnych świadczonych przez podmioty prawa prywatnego w celu zarobkowym — Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego takiemu podmiotowi, który skorzystał ze zwolnienia

Sentencja

- 1) Artykuł 132 ust. 1 lit. i), art. 133 i 134 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one objęciu zwolnieniem od podatku od wartości dodanej usług edukacyjnych świadczonych przez podmioty niepubliczne w celach komercyjnych. Jednakże art. 132 ust. 1 lit. i) tej dyrektywy sprzeciwia się zwolnieniu wszystkich usług edukacyjnych w sposób ogólny, bez uwzględnienia celów realizowanych przez podmioty niepubliczne świadczące te usługi.
- 2) Na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112 lub transponującego go przepisu krajowego podatnik nie może powoływać się na prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, jeżeli ze względu na zwolnienie przewidziane przez prawo krajowe z naruszeniem art. 132 ust. 1 lit. i) tej dyrektywy świadczone przez niego usługi edukacyjne nie są objęte podatkiem od wartości dodanej.

Podatnik ten może jednak powołać się na niezgodność wskazanego zwolnienia z art. 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy 2006/112, aby nie zostało ono wobec niego zastosowane, jeżeli — nawet przy uwzględnieniu zakresu swobodnego uznania przyznanego przez ten przepis państwom członkowskim — rzeczony podatnik nie może być obiektywnie uważany za podmiot o celach podobnych do celów podmiotu edukacyjnego prawa publicznego w rozumieniu owego przepisu, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

W tym ostatnim wypadku usługi edukacyjne świadczone przez rzeczony podatnika zostaną objęte podatkiem od wartości dodanej, a zatem będzie on mógł skorzystać z prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.2012.